

ПРОТОКОЛ

№ 64

гр. Пловдив , 08.06.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на осми юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арnaudова
Членове: Славейка Ат. Костадинова
Деница Ц. Стойнова

при участието на секретаря Мариана Н. Апостолова и прокурора Николай Стоилов Божилов (АП-Пловдив)
Сложи за разглеждане докладваното от Деница Ц. Стойнова Въззивно частно наказателно дело № 20215000600303 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

На основание Заповед № РД 55 от 14.05.2020 г. на Председателя на Пловдивския апелативен съд относно разглеждане на наказателни дела със задържани лица с оглед въведените противоепидемични мерки за предпазване и ограничаване разпространение на заразата от коронавирус COVID-19 и установеното наличие на техническа възможност за осъществяване на видеоконферентна връзка чрез Skype е разпоредено на Началника на Затвора в гр. П. да осъществи такава и обвиняемите да не бъдат конвоирани, а да бъдат осигурени в съответно помещение за видеоконферентна връзка.

Осъществена е видеоконферентна връзка с Затвора в гр.П. с добър звук и картина с помощта на системен администратор на съда – В.Н., която присъства в съдебната зала.

На именното повикване в 10.00 часа на линията се намира обвиняемият Т. ИВ. К..

В залата не присъства защитникът адв.Й.А., от чието име е представена жалбата. В залата се явява адв.З.К. от АК - П., който ще го защитава в това производство, представя пълномощно.

ОБВИНЯЕМИЯТ К.: Съгласен съм адв.З.К. да ме представлява днес. Подписал съм пълномощно.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв.К.: Да се даде ход на делото.

ОБВИНЯЕМИЯТ К.: Да се гледа делото.

СЪДЪТ, след съвещание, счита, че няма процесуална пречка за даване ход на делото в днешно съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА се делото от съдията-докладчик

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи и доказателства

Адв.К.: Поддържам жалбата. Нямам искания за отводи. Представям и моля да приемете копие от удостоверение за раждане на детето Т. Т. К., който е син на подзащитния ми, тъй като в предходното съдебно заседание съдебният състав е установил, че няма доказателства за твърдяното от доверителя ми, че има малолетно дете.

ОБВИНЯЕМИЯТ К.: Нямам искания за отводи. Да се приеме удостоверението.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приеме.

СЪДЪТ, след съвещание, счита, че следва да се приобщи към материалите по делото представеното днес от защитата на обв.К. Удостоверение № *** г., издадено от Община С. К., удостоверяващ факта, че обвиняемият има родено дете, за което следва да полага грижи, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРОЧИТА и ПРИЕМА представеното от защитата на обвиняемия писмено доказателство представеното писмено доказателство Удостоверение № *** г., издадено от Община С. К.

С оглед изявленията на страните, че няма да сочат други доказателства и нямат искания за събиране на такива, следва да се даде ход на съдебните прения, предвид което съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам, че най-адекватната мярка за неотклонение към момента е именно „Задържане под стража“ за обв. К.. Същият се с обвинение за палеж по чл.303 от НК. Делото е все още в начален етап на своето разследване, но вие сте видели разпитите на двамата свидетели Г. и Д., като сте запознати и с обстоятелството, че Г. е познал автомобила на обвиняемия, отделно от това, познал го е по фигурата, по специфичната походка. Не по-различни са показанията и на Д., който казва, че именно в инкриминирания период е забелязал автомобила на обвиняемия в близост до местопроизшествието. Г. сочи и дрехите, които впоследствие са иззети от обвиняемия, налице са огледните протоколи. Тоест, без съмнение имаме обосновано предположение, че именно обвиняемият е извършил конкретното престъпление.

По отношение на другите две кумулативни предпоставки, съдът е счел, че безспорно няма опасност обв.К. да се укрие, но е навел доводи, които и аз споделям пред вас, за това, че същият може да извърши друго престъпление. Изключително лоши характеристични данни - макар и назад във времето налице са девет негови осъждания и според горното намирам, че към настоящия момент най-адекватна мярка за неотклонение е именно „Задържане под стража“ за обв.К..

Адв.К.: Уважаеми съдии, аз ще бъда малко по-обстоятелен от колегата, представител на прокуратурата.

Поддържам изцяло жалбата на доверителя ми, подадена чрез защитника Й. А., който колега е присъствал на предното съдебно заседание пред ОС- Пазарджик.

Наказателно-процесуалната правната доктрина дава единствена възможност в този вид процеси, вие като съдебен състав да изградите вашето становище на предположение. Само, че това предположение трябва да е обосновано, а неговата обоснованост се извежда от налични доказателства по делото. Моля, когато обсъждате тези доказателства, да имате предвид

следното.

Едно лице, пострадалият Г. е в недобри взаимоотношения с доверителя ми. Това лице гледа някакви записи, които ги няма пред вас. Аз се чудя как окръжният съд е казал - „Видимо от записите..“, те ги няма. Това лице от тези записи казва – „Колата прилича на тази, на моя доверител.“ . Ние не можем да видим, а и вие като съдебен състав не може да видите тази кола. Походката прилича на походката на доверителя ми - ние не знаем как ходи, не е направен следствен експеримент. Да, вярно е, че процесът е в самото начало, но поне да имаме записите, за да може да видим дали това твърдение на този пострадал съвпада. Следващият свидетел е един полицейски служител, който също гледа записите и пита Г. - „Абе, това ли е Т.?“ - „Да, много ми прилича на Т.“. „Това ли е неговата кола?“ - „Да, прилича на неговата кола“. Значи абсолютно всеки един може да каже, че е дадения човек в този запис и единственото, което може да се каже, даже и то е под съмнение, съвпадането на дрехите на записите с тези, изети от доверителя ми. Ама, ние не можем да видим какви дрехи са на записа. Г. е потвърдил, това е видно от докладната записка, че изетите дрехи от Т.К. са същите, които е видял на записа. Е, как се предоставят на свидетел доказателства, той да ги анализира. Това е абсолютно процесуално недопустимо.

На следващо място, пострадалият не е виждал доверителя три, четири години и твърди, че миналата година моят доверител чрез брат му го бил заплашил, че ще го запали. Цялото дело се гради на версията на пострадалия, която не е потвърдена по никакъв друг начин, освен да се преповтори от един полицаи с т.н. много харесвана от органите на досъдебното производство - оперативна беседа, но ВКС има произнасяне в тази насока, че това не следва да се счита за доказателство, ако не е потвърдено от нищо друго.

Моля, да имате предвид, че тези дрехи са взети в много кратък период след извършване на престъплението. Аз не видях да има експертиза от направените натривки, експертиза на дрехите, да се каже да тези дрехи са напоени с горивна смес, тя е нафта, бензинова, метанова и тези дрехи съвпадат с горивната смес, с която е подпалена колата. К. в момента е в ареста на база на твърденията на един човек, пострадалият Г., който казва – „Аз с него съм в лоши взаимоотношения заради неуредени парични

средства“. Нищо друго нямаме. На няколко пъти четох определението на окръжния съд – няма, няма доказателства, на базата на които в момента доверителят ми да стои в ареста. Да, осъждан е, добре, изтърпял си е наказанието по предходните присъди. Последната му е преди 6 години. Има дете, представихме ви доказателства. И нищо повече. Разбирам, че краткият срок на разследване е много малък в момента и са изтекли няколко дни, но в този много кратък срок успяха да направиха АТОЕ. Защо не направиха експертиза на дрехите, защо не направиха опис на записите и сега, когато и вие, като съдебен състав, и аз, като негов защитник, пледирам и вие взимате решението си, да се има на какво да се стъпи. В момента няма на какво да се стъпи. Това, което е съмнения, изказани, не даже и доказателства, съмнения, изказани от свид.Г., на базата на които в момента доверителят ми е в ареста, не са предположения. Предположенията са на базата на доказателства, а нямаме такива - нито имаме записа, както се твърди от свид. Ч. – „Прегледахме запис, от който е видно, че колата на Т.К. излиза от улицата в къщата, в която той живее.“ Къде е този запис?! Моля, като висш съдебен състав на съответния окръжен такъв, анализирайки събраните до момента доказателства, да прецените, че те не водят до обоснованото предположение. Делото, макар и в ранен етап е могло да бъде подкрепено и то дори между двете инстанции, тук можеше чрез представителя на АП, ако решат съответно колегите от ОП такава, да се представят допълнително доказателства в тази насока, за да се подкрепи факта защо Т.К. трябва да е в ареста. Нямаме такова нещо.

Ето защо, ви моля да измените мярката за неотклонение, каквато и да е тя, нямаме никакви претенции. Аз съм разговарял с него и той ми казал, че няма претенции. Грижи се за детето си. Декларирал го е в предходно съдебно заседание, в днешното ви представих доказателства за съществуването на това дете. В тази връзка, моля да се произнесете.

ОБВИНЯЕМИЯТ К. /за лична защита/: Моля да се измени мярката ми. Наистина бил съм осъждан, обаче вече имам дете, съвсем друго мислене имам, пораснал съм, нито се занимавам с глупости. От кризата съм съкратен, от 7-8 месеца жена ми работи, аз изцяло се грижа за детето. Моля дори за домашен арест. Нека да си тече следствието и да си събират доказателства.

ДАСЕ СЕ ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ К.: Моля за по-лека мярка.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът, след тайно съвещание, обяви на страните съдебния си акт.

Производството е по реда на чл. 64 ал.8 от НПК.

Депозираната жалба, като подадена в срок, от процесуално легитимирана страна – защитник на обвиняемия, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, се явява процесуално ДОПУСТИМА, а по същество - НЕОСНОВАТЕЛНА.

Настоящият съдебен състав споделя виждането на окръжния съд, че на този етап от наказателното производство, са налице всички кумулативно предвидени в чл.63 от НПК предпоставки за вземане спрямо обв. Т.К. на най – тежката мярката за неотклонение „Задържане под стража“.

Спрямо К. е повдигнато обвинение за извършване на престъпление, за което се предвижда наказание лишаване от свобода, поради което правилно е преценено от първостепенния съд, че е налице първата, предвидена в чл.63 ал.1 от НПК предпоставка за вземане на най – тежката мярка за процесуална принуда.

Споделя се и становището, че въпреки началният етап на разследване, събраните до момента доказателства и доказателствени средства са източник на достатъчно данни, каквито се изискват за нуждите на настоящото производство, въз основа на които да се направи обосновано предположение, че К. е съпричастен към инкриминираното деяние. Не се спори по делото, че автомобилът на св. Г. е противоправно и напълно унищожен, чрез запалването му, като вредите за собственика Й, според изготвената експертиза, са значителни. Неправилно се счита от защитата, че неприлагането към материалите по делото на записите от камери, заснели запалването на автомобила, води до невъзможност да се направи обосновано предположение за авторството на деянието. Известно е, че никое доказателствено средство няма предварително формирана доказателствена сила /чл.14 ал.2 от НПК/, както и че, чрез свидетелски показания може да се

установяват факти и обстоятелства, които свидетелстващият лично е възприел /чл.117 от НПК/. И така, преглеждайки лично записите от камерите, свидетелите Г. – пострадал, и полицейският служител Ч., са възприели автомобила, с който лицето, заснето да запалва инкриминираната вещ се е придвижвало /неговият модел, цвят/, външните белези на това лице – силует, походка, гърбица, както и облеклото му. По тези признаци Г. и полицейският служител са индивидуализирали К. и автомобила, който той притежава и управлява, а показанията им намират кореспонденция с иззетите от дома на обвиняемия дрехи, идентични с видените от свидетелите на записите, както и с наличието на мотив у обвиняемия за извършване на престъплението – предходни неуредени парични взаимоотношения с Г., към когото К. е отправял и закани именно за запалване. Съдът няма основание, в настоящия момент, да не се довери на показанията на свидетелите, а влошените взаимоотношения между пострадалият и обвиняемият не сочат непременно за недостоверност на казаното от Г., като свидетелите са депозирали показания, предупредени и под страх от наказателна отговорност при лъжесвидетелстване. Не следва да се забравя характера на настоящето производство, в което изводът за авторството на деянието не е нужно да отговаря на стандартите по чл.303 ал.2 от НПК и самият законодател си служи с израза предположение, което в настоящият казус е налице и се обоснова от посочените доказателствени източници. Наличните към момента доказателства са достатъчни да убедят всяко непредубедено лице /каквото е изискването и според европейската практика на Съдът в Страсбург по приложение на ЕКЗПЧОС/, че обвиняемият е съпричастен към инкриминираното деяние.

Споделя се и извода на окръжния съд, че е налице и другата, кумулативно предвидена в чл.63 ал.1 от НПК предпоставка за вземане на най – тежката мярка за неотклонение, а именно реална опасност обвиняемият да извърши престъпление. Опасност от укриване не може да се изведе от доказателствата по делото, предвид постоянния адрес, семейното положение, трудовата ангажираност на К.. Предишните многобройни осъждания на обвиняемия обаче, макар и последното да е изтърпяно през 2016г., наред с данните за механизма и начина на извършване на деянието, обуславят реална опасност от извършване на престъпление, ако спрямо обвиняемият се вземе

по-лека мярка за неотклонение. Разбира се, разследващите са длъжни своевременно и обективно да извършат допълнителни процесуални действия по събиране и надграждане на доказателствената съвкупност, а в зависимост от тяхната активност и резултатите от разследването, във всеки един момент обвиняемият има правото да поиска промяна на мярката му за неотклонение.

Мотивиран от изложеното, ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД:

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение №88/ 02.06.2021г., постановено по ЧНД № 20215200200331/2021г. по описа на ОС – Пазарджик.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 10.28часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____